

kunde tilkomme os: Vil vi hjælpe, skal vi ikke hjælpe ved at give Modstanderne Angrebsvaaben mod dem dernede. Jeg synes, at det er af Interesse at se, hvorledes Stillingen var endnu forud for Septembervalget, og hvor spagfærdigt det i Dag fra Venstres Ordfører hedder: Vi vil hjælpe dem. Jeg giver ham Ret; vi har aldrig fra vor Side bestridt, at der skulde ydes Hjælp, hvis den tiltrænges.

Jeg kommer saa til Bagatellerne: Det er Bagateller, det, vi har at kritisere over. Det er Bagateller, at vi paa Grund af økonomiske Vanskeligheder har maattet udskyde en Lov, som var færdig til Gennemførelse under det tidligere Styre, Loven om de gamles Alderdomsunderstøttelse. Det er Bagateller, at vi er kommet ind under Forhold, hvorved de arbejdsløses Skarer øges i en uhyggelig Grad, og de Understøttelser, de faar, er saaledes, at de maa lide Savn og Nød. Det er Bagateller, naar vi afviser Krav fra de arbejdsløse, som kommer og siger: Vi kan ikke klare os længere, vor Arbejdsløshedskasse er fallit. Der er f. Eks. en Organisation af Snedkere paa 1 300 Medlemmer, hvoraf de 800 er arbejdsløse; de kommer og siger: Vi kan ikke klare os længere. Saa tager man en Forhandling i Finansudvalget, ikke saaledes, at man siger: Nuvel, det er en Katastrofe, men saaledes at man drøfter, om man nu ogsaa, naar man laaner dem Penge, har nogenlunde Sikkerhed for at faa dem igen. Det er Storsyn! Det er at sige: Vi hjælper jer rundhaandet — ja, det er en forkert Betegnelse, men: Vi hjælper jer til, at I kan blive ved at hæve den beskedne Arbejdsløshedsunderstøttelse. Og naar saa endelig disse 800 faar Arbejde igen, og deres Bestræbelser gaar ud paa at komme til Kræfter ovenpaa det Saar, Arbejdsløsheden har slaaet, saa siger man: Husk paa, Staten har et Tilgodehavende hos jer, maa vi bede om at faa disse Penge og faa dem lidt hurtigt.

Midt i dette kommer Kongen og erklærer, at han ikke kan klare sig med 1 Mill. Kr. om Aaret. Han paalægger os andre Sparsommelighed og fortæller: Jeg sparer selv, jeg har i Dag kun 26 Heste. 26 Heste — det er ikke en Vognmandsforretning, her er Tale om. Han har kun 26 Heste, og han kommer og siger: Nu kan I se, hvor jeg sparer; vil I nu hjælpe mig med 400 000 Kr. i Aar og det følgende Aar? Kan det undre, at vi siger: Her kunde spares, uden at man kom til at savne, naar det ses i Forhold til den Situation, vi lever under. De Herrer har

sagt, at det gjaldt om at skaffe Arbejdsroher i Landet, og jeg tror, det var Venstres Ordfører, der roste sig af, at noget saadant var lykkedes. Tror det ærede Medlem, at Arbejdsroen, Arbejdsfreden, Arbejdsglæden opnaas naar disse 70 000 arbejdsløse faar at vide: Kan vi ikke klare os længere, kan vi ikke en Gang faa de faa Skillinger, vi skal have i Arbejdsløshedsunderstøttelse, saa kan vi faa et Laan, men det skal tilbagebetales. Kongen faar 400 000 Kr., men ikke som Laan, der er der ikke Tale om Tilbagebetaling. Tror det ærede Medlem, at det er Maaden, hvorpaa man skaber Arbejdsro og Arbejdsglæde? Det er mærkværdige Midler, det ærede Medlem har at virke med.

Men jeg vender tilbage til Kongens Heste. Kongen har henvendt sig til Finansudvalget og sagt: Jeg har inddraget...

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om at holde Kongens Person udenfor disse Forhandlinger.

L. Rasmussen: Maa jeg sige til den højtærede Formand, at naar det drejer sig om Bevillinger til Kongen, og vi har forhandlet dem i Finansudvalget, maa vi vel ogsaa have Lov til at omtale dem her, ligesom man for Resten ogsaa gjorde i sin Tid i Tyskland; der var der ogsaa den Gang nogle, der gjorde Forsøg paa at holde Kongens Person udenfor, men deroverfor blev det sagt: Naar Kongen griber ind, maa han ogsaa finde sig i, at...

Formanden: Det er ikke mig bekendt, at Kongen har henvendt sig til Rigsdagen hverken om Understøttelse eller om noget som helst andet.

L. Rasmussen: Maa jeg have Lov til at gøre opmærksom paa, at Kongen har henvendt sig til Rigsdagen med Anmodning om at spare, og Kongen har med det Mellemed, han har i Forholdet til Rigsdagen, sit Ministerium, paavist, at der var forskellige Ting, han ønskede. Det maa jeg have Lov til at omtale, ellers er vi inde i Forhold, der er udenfor al Fornuft. Skal vi her tale om Bevillinger til Kongen uden at maatte drage Kongens Person ind i Diskussionen, saa synes jeg, alt hører op...

Formanden: Der er ikke noget som helst i Vejen for, at det ærede Medlem kan omtale denne Bevilling uden at drage